

Translating ‘shame’. A translational approach (II)

Magda Jeanrenaud*

Faculty of Letters, “Alexandru Ioan Cuza” University, Bd. Carol I 11, 700506 Iași, Romania

Article info

History:

Received July 21, 2017

Accepted July 27, 2017

Published November 30, 2017

Key words:

lexical field

skopos theory

evaluation of translation

specialized text

translator’s freedom

Abstract

Starting from the semantic and lexical sphere of the concepts of ‘honte’ (in French) and ‘rușine’ (in Romanian), my aim is to examine the way this word was translated into Romanian; for this purpose, my point of departure was a case study. To this end, I tried to elaborate a comparative translational study of Boris Cyrulnik, titled *Mourir de dire. La honte* (Éditions Odile Jacob, Paris, 2010) and of its Romanian translation, titled *Mai bine mor decât să spun. Rușinea* (French translation by Valentin Protopopescu, Editura Trei, “Psihologia pentru toți” collection, Bucharest, 2012). Cyrulnik’s text has a particularity: it oscillates between the specifics of a literary text and those of a specialized text. From this standpoint, his transposition challenges the functionalist theories of translation and mostly the *skopos* theory elaborated by Katharina Reiss and Hans Vermeer: it is interesting to analyse the way the translator “decodes” the “intentionality” of this type of text, ultimately a specialized text, and the way he decides to transpose its semantic and lexical sphere into Romanian.

8. The lexical field of *shame*: a) effects of *shame*

The fact that the translator did not study the dominant of this text (thus he failed to elaborate a hierarchy of his translational effort), that he did not focus enough on reconstructing in his translation the terminological grid around the concept of *shame* are also obvious in the way he chose to transpose the lexical field of this concept. The paraphrase, periphrasis, synonymy ended up extending the lexical field excessively and rendering it less specific than in the original text, implicitly.

For this type of text, the lexical field around the key-term, *shame*, is meant to construct and support the entire argumentative framework. The author of the text—this time clearly in his capacity as a specialist—enumerates the effects of *shame* upon the ones affected by this trauma following events that had perturbed their existence significantly. Hence, he lists the following: *malaise*, *flétrissure*, *fracas*, and, most frequently, *déchirure*. The translator has to reconstitute this constellation of pain indicators, who become as many symptoms of pathology. However, the translator uses yet again synonymy massively, but he also chooses often the marked poetizing term that beatifies the lexical register, which estranges the text from its dominant function and provides it with a different coherence than the one embedded in the intentionality of the source text. In this respect, I will provide only a few examples in the following lines.

Malaise—one of the “untranslatable” terms of the French lexicon, according to the well-known *Vocabulaire européen des philosophies* (subtitled *Dictionnaire des intraduisibles*)—denotes a dysfunction between soul and body; hence, its semantic sphere reverberates both towards “the networks of affect and passion” and of the physiological disorders; both at individual and at ontological and even “national”, related to “origin” (Cassin, 2004, p. 750). The translator is the one who has to operate—by the context and the type of text to translate—a selection among the various semantic paths of the term. Furthermore, he has to maintain its coherence in similar contexts, where the use of synonyms would actually perturb reception. In the Romanian version, where *malaise* concerns a psychological state (not a physical sickness), a *disturbance*, it is translated by *suferință* in a general sense (where the combination with *contagioasă* becomes

*Email address: mjeanrenaud@hotmail.com.

inadequate) or by *disconfort*, or even by a frivolous *indispoziție* that mitigates the severity of the trauma that it expresses. Thus, “Le malaise n'est pas toujours provoqué par un effondrement traumatique” (p. 81) becomes “Indispoziția nu este totdeauna provocată de un colaps traumatic” (p. 76). The serious perturbation determined by *shame* generates very perceptible physical reactions: “Un adolescent rougit, évite le regard et bafouille de malaise” (p. 85); actually, *se bîlbiie de tulburare* [he is so troubled, he stammers], not “flecărește, spre a-și masca disconfortul” (p. 80).

Malaise

malaise, p. 67	suferință , p. 62
malaise contagieux, p. 79	suferință contagioasă, p. 73
malaise conscient, p. 80	indispoziție conștientă, p. 75
malaise, p. 81	indispoziția , p. 76
bafouille de malaise, p. 85	flecărește, spre a-și masca disconfortul , p. 80

Flétrissure—whose semantic sphere indirectly suggest the sign applied with a red-hot iron to the convicts in the public square during the French Old Regime—is a stigma, a term that the DEX is defined as dishonoring, a “shameful” mark that may be associated with *înferare*. Sparked by an intimate trauma, *shame* erupts under the look of the others: transposed either by *alterări* (p. 76) or by *nefericire* (p. 148), how could these *flétrissures*—the stigmas of “mărunte rușini ale vieții cotidiene” [small shames of daily life] (p. 76)—represent “punctul de plecare al moralei” [the starting point of morals], how could they provide the energy to combat the one that stigmatizes us, in order to liberate ourselves from *shame*?

Flétrissure

flétrissures, p. 81	alterări , p. 76
flétrissure, p. 159	nefericirea , p. 148

Fracas—the shock of a violent fracture—that refers, very concretely, to the noise produced by it, is translated by *tulburare*, *tumult*, *colaps*, *dezastru* or by *agresată*, *distrus*, *zdrobit*, *prăpăd*; the occurrences of the equivalent *tulburare*, *tulburat* are numerous. However, *tulburarea* indicates a state of confusion quite far from the commotion expressed by the semantics of the source term and it pushed the lexicon towards a vague, general level (*tulburarea* may suggest *convulsie*, *tumult*, but not the other way around, too). Within the list of synonyms proposed by the dictionary *Trésor de la langue française*, *trouble*, the French equivalent of *tulburare*, is not even mentioned: all the equivalences (*bruit*, *tempête*, *ouragan*, *grondement*, *agitation*, *déflagration*, *vacarme*, etc) are related to an extreme “resounding” intensity. In its concreteness, the French term involves no ambiguity, no doubt.

Fracas

fracas, p. 8, două ocurențe	tulburare, tumultului , p. 8
fracas, p. 72	tulburare , p. 67
fracas, p. 76	tumult , p. 71
fracas, p. 93	tulburărilor , p. 85
le fracas, p. 111	colaps , p. 102
fracas, p. 112	dezastru , p. 104
fracassés, p. 76	tulburăți , p. 71
personne fracassée, p. 117	persoana agresată , p. 109
un fracas, p. 157	colaps , p. 147
blessées, mais non fracassées, p. 158	rănite, dar nu și distruse , p. 147
fracassé, p. 174	zdrobiți , p. 161
le fracas de la guerre, p. 256	prăpădul războiului, p. 235

The most interesting case is that of the term *déchirure*, also translated using numerous equivalences: *fărîmitare*, *ruptură*, *sfișiere*, *suferință*, *traumatism*, *destrămare*, as if the translator feverishly sought for the most adequate term but failed to find it. *Ruptură* [rupture]—a more extended, thus more general term—records the most occurrences (though it is mostly used in the medical lexicon, mostly in contexts related to the rupture of various organs). *Fractură* [fracture]—which would suggest both concretely and figuratively a serious lesion—has no occurrence; *destrămat* and *sfișiat* suggest rather poetizing clichés than a specialized psychoanalytical lexicon. *Socul traumatic* [traumatic shock] is not among the versions considered by the translator, though it seems to be used in the specialized lexicon.

Déchirure

déchirure invisible, p. 64	fărîmitare invizibilă, p. 59
déchirure, p. 68	ruptură , p. 63
déchirure traumatique, p. 72	sfișieri traumatice, p. 67
déchirure affective, p. 79	ruptură afectivă, p. 74
déchirures, p. 80	sfișieri , p. 75
déchiré, p. 80	sfișiat , p. 75
déchirure traumatique, p. 87	ruptura traumatică, p. 82
la déchirure traumatique, p. 94	ruptura traumatică, p. 87
ma déchirure, p. 102	suferință mea, p. 94
la déchirure, p. 132	traumatism , p. 122
déchirure traumatique, p. 157	ruptură traumatică, p. 147
déchirure, p. 165	această ruptură , 152
déchirure, p. 165	o ruptură , p. 152
déchirer le lien, p. 164	să distrugă legătura, p. 151
déchiré, p. 69	destrămat , p. 64
déchiré, p. 115	destrămat , p. 107
se déchire, p. 183	s-a fărîmitat , p. 170

This pressure of finding synonyms gradually becomes more important than the importance of constructing, in the target language, the lexical field of the concept of *shame*. Instead of grasping the physical component of the trauma of *shame*, the translator transposes, for instance, *les filles honteuses* (p. 148) into *fete făcute de rîs* (p. 138), in a context where the author talks about the physical pain of women who are induced shame, shame of their own sex, in order to make their submission easier. This sentence is part of a relevant subchapter titled in the original *Fonction socialisante de la souffrance physique* (p. 147), but in Romanian it becomes *Funcția socializantă a suferinței psihice...*

Fonction socialisante de la souffrance physique // Funcția socializantă a suferinței psihice

La pensée automatique consiste à dire que,
puisque les garçons battus et **les filles**
honteuses finissent par prendre la place
subalterne qu'on veut leur attribuer, il suffit
de supprimer toute douleur et toute honte
pour qu'ils s'épanouissent et deviennent
heureux (p. 148).

Gîndirea automată constă în a spune că,
deoarece băieții bătuți și **fetele făcute de rîs**
sfîrșesc prin a ocupa locul subaltern care li se
atribuie, ar fi suficient să suprimăm orice
durere și rușine pentru ca ei să înflorească și
să devină fericiți (p. 138).

I do not suggest here that I support unconditionally a view of translation based on the supremacy of the signifier, but the decision to crumble the specialized lexicon in translation should have a justification, which I failed to find in this case. Concerning this lexicon, an excessive and unjustified dispersion only undermines the specific of the text: “synonymization” is not and cannot be a universal translational principle. On the other hand—and this is the essential point—, by disseminating a lexicon that aims to become

a terminology, the very topic of the book (*shame* as trauma, as physical and mental wound) tends to become a metaphor that accentuates the essayistic and narrative side, to the detriment of a psychoanalytical journey destabilized by the lack of a stable conceptual support. However, this is the main topic of the book!

Therefore, some researchers posit that the specificity of translation techniques in case of humanities discourse is the practice of various techniques for the “general language” and terminological lexicon. While for transposing the first, the translator can use the technique of equivalences, for the latter he must use correspondences systematically. Whenever possible, he must use corpuses of related terms by derivation or etymology (similarly to Saussure, a long time ago, when he named the sides of the linguistic signs). Thus, the translator should differentiate the terminology, the array of key-concepts within the text to translate, which he would subsequently have to transpose into the target language using strictly the term he decided—either the literal translation or a neologizing term, if he had enough courage to use it (Cassin, 2004, p. 298). In other words, whereas the “general” lexicon must be rendered using “idiomatic” procedures, the transposition of terminology would be done literally, “imitatively”. In this case, it may be concluded that the use of literal translation and of loan technique—in other words, the dependence on the terms used in the source text—may represent a particularity of translating humanities-specific discourses. If the use of such procedures turned out to be recurrent, then it can be stated that in that type of text, the desideratum of textual cohesion tends to be treated differentially. Thus, the specialized lexicon is transposed by fully observing the density in the source text, while general lexicon admits and even requires translation by equivalence.

Unii cercetători consideră astfel că specificitatea tehnicii de traducere în cazul discursului științelor umane constă tocmai în practicarea unor tehnici diferite pentru „limba generală” și lexicul terminologic, iar dacă pentru transpunerea celei dintâi se poate apela la tehnica echivalențelor, pentru cel din urmă se impune utilizarea sistematică a corespondențelor, recurgîndu-se, oriunde este posibil, la corporuri de termeni înrudiți prin derivare sau etimologie (cum procedase cîndva Saussure în denumirea fețelor semnului lingvistic). Traducătorul ar trebui astfel să deosebească terminologia, evantaiul de concepte-cheie din textul de tradus, pe care ar urma apoi să le transpună în limba țintă menținînd cu strictețe termenul corespunzător pe care l-a decis, fie că este vorba de o traducere literală, fie că a îndrăznit o neologizare (Cassin, 2004, p. 298). Cu alte cuvinte, dacă lexicon „general” ar trebui redat prin procedee „idiomatice”, transpunerea terminologiei s-ar face pe cale literală, „imitativă”, caz în care am putea trage concluzia că folosirea traducerii literale și a tehnicii împrumutului, altfel spus dependența vizavi de forma termenilor textului sursă ar putea reprezenta o particularitate a traducerii discursului științelor umane. Dacă folosirea acestor procedee s-ar dovedi recurrentă, atunci am putea afirma că în acest tip de text, dezideratul coeziunii textuale are tendința de a fi tratat în mod diferențiat, lexiconul specializat fiind transpus cu respectarea integrală a densității din textul sursă, în timp ce lexiconul general admite și uneori chiar pretinde traducerea prin echivalentă.

9. The lexical field of *shame*: b) predication of *shame*

At a syntagmatic level, *shame* develops in our text a combination focused on a relatively small number of verbs, which—through their recurrence—create a semantic network meant to specify, delimit and explicitate not only the “topic”, but also the trauma of *shame*. Whereas it may not be very poor, the lexicon of *shame* is actually not very rich in Cyrilnik’s book, because this is not his intention. In many cases, however, the translator dilutes the lexicon in the Romanian version, though the main verbal axes that determine *shame* can be transposed into Romanian by correspondence. In fact, this terminological fluctuation indicates that the translator failed to perceive the existence of a lexicon aiming to become a terminology and that he treated it like a “current” lexicon, where variation would be justified, *à la limite*, only by the rejection of “literalism”. We may thus decipher his “project”, his view of the translation for this type of text, but his view no longer coincides with the intentionality of the source text, insofar as

the translator extends the technique of “idiomatizing” to the whole text, as if he had failed to grasp the hierarchy of textual levels, specialized text and essay, (specialized text being the primary level).

The text follows mainly three verbal axes, all based on the principle of lexical economy. The syntagmatic axis (of combinations *in presentia*) makes up the framework around the core concept of *shame*. The first verbal axis circumscribes *shame* as a feeling, then as a provoked trauma that can end up destroying the one affected by it: the verbs related the individual perception of *shame* are the following, some of which (*ressentir, éprouver, sentir*) are almost synonyms:

avoir honte – ressentir la honte – éprouver de la honte – se sentir honteux – rendre honteux – faire honte – provoquer la honte – mourir de honte

The dramatic consequences of the trauma of *shame* are organized around the silence to which it constraints the subject, who cannot speak it for fear of the isolation to which telling it would condemn him.

la honte fait taire – dire la honte – la honte fait fuir

Finally, the third axis concerns the effort of liberation, of escaping trauma, made by the individual who wants to save himself: this axis, too, features a limited number of almost synonymous verbs:

s'affranchir de la honte – se libérer de la honte – sortir de la honte – se sauver de la honte

Besides the times when these verbal structures were translated by correspondence, it is worth underscoring an over-diluting tendency of the translator: he uses an inventory of synonymies that exceeds the reduced inventory within the source text. Its function is actually to consolidate a certain lexicon by concentrating it, not to disperse it by disorganizing it. Sometimes, the translator's effort to find synonyms leads to rhetorizing, inadequate or downright mistranslated constructions: *îmi este rușine că mi-a fost rușine*, with all its redundancy present also in the source text, is not the same as *a-ți fi rușine de propria rușine*; that it is possible *să-ți fie rușine că locuiești* in a very luxurious apartment does not mean that you have concluded that *faptul ar fi un lucru de rușine*; to say that *ți-e rușine* is not the same as *a-ți mărturisi rușinea*; *a-ți fi rușine* also does not mean *a descoperi ce înseamnă să trăiești cu rușinea în suflet*, which may be adequate for a literary text, nor does it mean *a-ți se face rușine*, nor *a o resimți*, nor *a o trăi*, and much less *a o experimenta*. In several occurrences, I also find disputable the assimilation between *a-i fi rușine* and *a se rușina*. The avoidance of repetitions—a procedure specific to this type of text—leads to the transformation of “on peut avoir honte sans raison d'avoir honte” (p. 80) into a construction lacking both elegance and clarity: “ne poate fi rușine fără să avem motiv **pentru asta**” (p. 75).

9.1. *Avoir honte*

Un souvenir d'enfance // O amintire din copilărie

qu'on pouvait **avoir honte** d'habiter
j'ai honte d'**avoir eu honte**

că **ar fi un lucru de rușine** să locuiesc
mi-e rușine **de rușinea** mea de-atunci

La honte et son contraire // Rușinea și opusul ei

fier d'**avoir honte**
en disant qu'il **avait honte**

se mîndrea cu faptul de a **fi resimțit rușine**
mărturisindu-și rușinea

Honte sexuelle // Rușinea sexuală

elle **avait honte**

descoperise ce înseamnă să trăiești cu
rușinea în suflet

Honte ou culpabilité? // Rușine sau vinovătie?

alors elle **a honte**

și-atunci **i se face rușine**

La honte peut durer deux heures ou vingt ans // Rușinea poate dura două ore sau două decenii

on peut avoir honte sans raison d'avoir honte	ne poate fi rușine fără să avem motiv pentru asta
n'ont pas honte	nu se rușinează că
avaient presque honte	aproape că au trăit sentimentul rușinii

La manière d'aimer est un mode de socialisation // Felul în care iubim este o modalitate de socializare
l'enfant eut honte de ce qu'il était sous le regard de cette dame copilului i se făcu rușine de felul cum arăta

Affectivité et performances scolaires // Afectivitate și performanțe școlare
on n'a pas honte de travailler dans une médina de pauvres nu e **motiv de rușine** să lucrezi într-o medina de săraci

Nègres, zoos et hôpitaux psychiatriques // Negri, grădini zoologice și spitale psihiatrice
la culture à son tour honte sistemul cultural ajunge să resimtă rusine

*Les sans-honte // Cei fără rușine
n'ont jamais honte
comment voulez-vous avoir honte*

nu trăiesc niciodată **rușinea**
cum vă închipuiți atunci că acesta **va simți**
rușine

*Morale, perversions et pervertis // Morală, perversiuni și pervertiți
n'ont jamais honte nu li se face niciodată rușine*

9.2. Faire honte

Inexplicably, *faire honte* seems to have determined the greatest fluctuation in the list of equivalences: *a trezi*, *a produce*, *a stirni*, *a face să*, *a inculca*. Again, the only justification is the well-known resistance of translators to repetitions, which would allegedly question their own skills of mastering the target language.

Le „je” n'existe qu'auprès d'un autre // „Eul” nu există decât în raport cu un altul
pouvoir de me faire honte puterea de a-mi produce rusine

Un monde où tout fait honte // O lume în care orice stîrnește rușinea

faire honte	a trezi rușinea
tout fait honte	orice produce rușine

Fonction socialisante de la souffrance physique // Funcția socializantă a suferinței psibile

leur faire honte	să li se inculce rușinea
------------------	--------------------------

Les Noirs et l'étoile jaune // Negrii și steaua galbenă

c'est la signification qui fait honte	semnificația este cea care stîrnește rușinea
---------------------------------------	--

Quand la servitude renforce // Cînd supunerea întărește

pouvoir de lui faire honte	puterea de a o face să se rușinezze
----------------------------	-------------------------------------

La violence au théâtre de l'honneur // Violența în teatrul onoarei

il n'a pas le pouvoir de faire honte	nu are puterea de a stîrni rușinea
--------------------------------------	------------------------------------

Le pouvoir des chaussettes // Puterea ciorapilor

le pouvoir de nous faire honte	puterea de a ne stîrni rușinea
--------------------------------	--------------------------------

9.3. Mourir de honte

The height of this axis—which leads to *mourir de honte*—did not practically entail any paraphrase, except for the inappropriate phrase *rușine letală*—which I have analysed before and which destroys the connections between the title and the text itself—and for two occurrences, “îmi vine să mor de rușine” (p. 75) and “le vine să moară de rușine” (p. 177) which inexplicably attenuate the fulfilled action in “je meurs de honte” (p. 80) and “ils meurent de honte”, respectively (p. 190).

Un souvenir d'enfance // O amintire din copilărie

nous serions morts de honte	am fi murit de rușine
cette mort de honte	această rușine letală
l'enfant mourait de honte	copilul murea de rușine

Le détracteur intime // Detractorul intim

je vais mourir de honte	voi muri de rușine
-------------------------	--------------------

La honte et son contraire // Rușinea și opusul ei

mourait de honte	murea de rușine
------------------	-----------------

Transparence du honteux // Transparența celui care suferă de rușine

meurt de honte sous son regard	moare de rușine în fața privirii acesteia
comme d'autres meurent de honte	cum alții mor de rușine

La réussite, un masque de la honte // Reușita, o mască a rușinii

le mort de honte	cel care moare de rușine
------------------	--------------------------

Les maîtres du rêve et le miroir crotté // Maeștrii visului și oglinda mințită

mort de honte, encore une fois	mai moare încă o dată de rușine
--------------------------------	---------------------------------

Le cinéma intérieur de notre abjecteur de conscience // Cinematograful lăuntric al denigratorului de conștiință

Affectivité et performances scolaires // Afectivitate și performanțe școlare

était **mort de honte** parce qu'il avait échoué au concours d'entrée dans une grande école quand ils échouent, ils **meurent de honte**

murea de rușine deoarece picase examenul de admitere într-o universitate cînd se confruntă cu eșecul, le **vine să moară de rusine**

Nègres, zoos et hôpitaux psychiatriques // Negri, grădini zoologice și spitale psihiatric

mortes de honte et de désespoir **moarte de rușine și disperare**
meurt de honte et de désespoir **moare de rusine și disperare**

L'hymen est un discours social // Himenul este un discurs social

feraient mourir de honte **ar face să moară de rușine**

Quand la violence était morale // Cînd violența era morală

un homme **meurt de honte**
plutôt que **mourir de honte**

un bărbat **moare de rușine**
decît să **moară de rușine**

Quand la servitude renforce // Cînd supunerea întărește

La violence au théâtre de l'honneur // Violență în teatrul onoarei

Morale, perversions et pervertis // Morală, perversiuni și pervertiți

morts de honte ar fi murit de rușine

9.4. Ressentir – éprouver – provoquer la honte; dire la honte – s'affranchir – se sauver – se libérer de la honte

This axis may suggest some variation to the translator because it is also features in the source text. However, it exceeds the one of the source text again and it includes a certain number of inadequate phrases, such as *a nutri ruşine* or *a vădi ruşine*. Hence, *provoquer* in *provoquer la honte* is translated by: *a stîrni, a declanşa, a genera; éprouver* in *éprouver la honte* is transposed by: *a încerca, a vădi, a fi, a se simţi invadat, a prezenta, a experimenta, a resimţi, a avea, a arăta, a suferi, a simţi, a da dovadă, a fi încercat; dire* in *dire la honte* by: *a afirma, a mărturisi; ressentir* din *ressentir la honte: a nutri, a i se face; s'affranchir* in *s'affranchir de la honte* by: *a se elibera, a obține; se sauver* in *se sauver de la honte* by *a se salva; éponger* in *éponger la honte* by *a se scutura; s'en sortir* by *a scăpa; sortir* in *sortir de la honte* by: *a depăşi, a ieşi; se libérer* by *a se elibera.*

Un souvenir d'enfance // O amintire din copilărie

ne **provoquait** pas de honte
Alain... s'est tué... sans jamais avoir **éprouvé**
le moindre sentiment de honte

nu era de natură să **stîrnească** rușinea
Alain... s-a sinucis... fără să fi **încercat** vreodată cel mai mărunt sentiment de rușine

La honte et son contraire // Rușinea și opusul ei

en **disant** qu'il était honteux, il exprimait sa fierté
en **disant** qu'il avait honte
setiment de honte que je **ressens**
en **éprouvant** un peu de honte
on peut donc **éprouver** une honte à montrer de soi une image

afirmînd că-i este rușine, Stanislas își exprima mîndria
mărturisindu-și rușinea
sentiment de rușine pe care-l **nutresc**
vădind puțină rușine
este posibil să ne **fie** rușine a ne arăta nouă înșine o imagine de sine

Transparence du honteux // Transparența celui care suferă de rușine

s'**affranchir** de la honte
s'**affranchir** de la honte
se **sauvant** ainsi de la honte

elibera de rușine
elibera de rușine
salvîndu-se astfel de rușine

La réussite, un masque de la honte // Reușita, o mască a rușinii

s'**affranchir** de la honte
s'**affranchir** de la honte

a obținere eliberarea de rușine
să se elibereze de rușinea

Les maîtres du rêve et le miroir crotté // Maeștrii visului și oglinda mînijită

provoque la honte

stîrnește rușinea

Plus le malheur est grand, plus la victoire est glorieuse // Cu cît nefericirea este mai mare, cu-atît victoria este mai glorioasă

épongent le plus facilement leur honte
s'**affranchir** de la honte
s'**affranchir** de la honte
s'en **sortir**

se **scutură** cel mai ușor de rușine
elibereze de rușine
să se elibereze de rușine
a scăpa de rușine

Honte ou culpabilité? // Rușine sau vinovătie?

le petit garçon avait **ressenti** la honte
s'**affranchir** de la honte
éprouvent la honte

băiatului i se **făcuse** rușine
a se **elibera** de rușine
se simt **invadăți** de rușine

Lilliput, star de la honte // Liliputanul, vedeta rușinii

provoque la honte

generează rușinea

La honte peut durer deux heures ou vingt ans // Rușinea poate dura două ore sau două decenii

se **libèrent** de la honte, ils ont honte d'avoir eu honte
nous **éprouvons** notre passé avec honte ou fierté

se **eliberează** de rușine, li se face rușine că le-a fost rușine
ne **prezentăm** trecutul cu rușine sau mîndrie

Le déni, une légitime défense morbide // Negarea, o legitimă apărare morbidă

sort de la honte pour entrer dans la fierté

a depășit rușinea pentru a descoperi mîndria

<i>On se libère de la honte en modifiant l'âme des autres // Ne eliberăm de rușine în măsura în care le schimbăm celorlalți sufletul</i>	se libérer de la honte	elibera de rușine
<i>On se libère de la honte en agissant sur n'importe quel point du système // Ne eliberăm de rușine acționând în oricare punct al sistemului</i>		
l'éprouvé qui prépare à la honte éprouver une autre source de honte		situată care pregătește sentimentul rușinii experimentă o altă sursă a rușinii
<i>Anomie et mégapoles // Anomie și megalopolisuri</i>		
sans éprouver de honte		fără a resimți un sentiment de rușine
<i>L'immigration, chance ou malchance sociale? // Imigrația, șansă sau neșansă socială?</i>		
éprouvent la honte		încearcă un sentiment de rușine
<i>Affectivité et performances scolaires // Afectivitate și performanțe școlare</i>		
provoque la honte		declanșează rușinea
<i>Les Noirs et l'étoile jaune // Negrii și steaua galbenă</i>		
éprouvent un sentiment de honte planté au fond d'eux-mêmes		au un sentiment de rușine sădit în adâncul sufletului
<i>Quand la servitude renforce // Cind supunerea întărește</i>		
honte d'éprouver		rușinea de a simți
<i>Quand le réel est différent du récit de ce réel // Cind realitatea este diferită de discursul acestei realități</i>		
sortir de la honte peut-on dire „sortir de la honte” difficile de sortir de la honte sortir de la honte		pentru a ne elibera de rușine putem oare să spunem „să ieșim din rușine” foarte greu să depăşim rușinea depășirea rușinii
<i>Les sans-honte // Cei fără rușine</i>		
des individus qui n'éprouvent ni honte ni fierté de ne jamais se sentir honteux la honte „éprouvée...” „...ceux qui éprouvent trop de honte...” on n'éprouve la honte que ces hommes n'éprouvent pas de honte		indivi care nu arată nici rușine, nici mîndrie să nu se simtă nicicînd rușinați rușinea „resimțită...” „cei care vădesc prea multă rușine...” nu suferim de rușine decât acești oameni nu resimt rușine
<i>Morale, perversions et pervertis // Morală, perversioni și pervertiți</i>		
éprouver de honte ou de culpabilité		fără a da dovadă de rușine sau vinovăție
<i>Le pouvoir des chaussettes // Puterea ciorapilor</i>		
nous n'éprouvons ni honte ni fierté		nu ne încearcă nici rușine nici mîndrie

Thus, in the target text, the concept of *shame* is positioned at the crossroads between a paradigmatic axis, which no longer functions by the principles of selection, of a *sau... sau*, but of a *și... și*, and a syntagmatic

axis, where the goal of combinations is lexical richness. However, the specialized text determined by its *dominant*—namely by a certain hierarchy of functions, as defined before Katharina Reiss by Roman Jakobson (1960, p. 353; 1963) in the '60s as the determining factor of the message profile itself—is not defined by the projection of the principle of equivalence from the axis of selection to the axis of combination, as it occurs in poetry. On the contrary, in this case it is defined by the “sequential [combination] of equivalent units” (Jakobson, 1960, p. 358): once the concept is delimited, the selection is far more rigid, and the combination follows more or less the rules of mathematical equations. Thus, substitution—specific to the paradigmatic axis—does not function as such in a specialized text; it does not replace the “central” term of a terminological grid, but it completes it.

This may explain why the translation of *shame* in expressive texts follows another logic, where equivalence can become the rule or, in any case, also according to Roman Jakobson, “the constitutive principle of the sequence” (Jakobson, 1960, p. 358). Three examples taken almost randomly (actually, randomly from the things I have read recently) may prove this.

10. By way of conclusion: on the false freedom of the translator

I have mentioned—at the beginning of my analysis—that the translator hesitated to construct a grid of specialized terms symmetrical to the one in the source text. I have underscored his reticence to the neologizing of the adjective *rușinos* [shameful]; the price to pay was the dispersion of the terminological grid into a multitude of para- and periphrastic structures, a fluctuation that contravenes flagrantly the intentionality of the source text. However, maybe his reticence has another explanation, too: cultural, literary and historical. An entire lexicon borrowed from the French (that Pompiliu Eliade also mentioned), which I invoked at the beginning of this study would rapidly be eliminated, in late nineteenth century, from the Romanian language lexicon. Actually, the vocabulary of the characters within the plays of Alecsandri and Caragiale, which reflected the state of the Romanian society of their time, stands to prove the passage from the euphorizing Frenchisms of Chiriță to their decadence in the lexicon of Caragiale's characters. The vocabulary—today almost indecipherable—of *Franțuzitele* by Constantin Fața, and then of the idiolect of Chiriță by Vasile Alecsandri (that almost became an idiom) also increasingly hard to comprehend (insofar as the comic character is based on a French-speaking trend today in a state of accelerated desegregation) soon lost the “mark of prestige”. The new jargon, practiced daily by Caragiale's characters, now comprising loan words turned into Romanian, would degrade into all sorts of deformations once it was integrated into the world of Bucharest slums. The conscience of their symbolic value in Chiriță's world would fully dissipate; the language was not able to assimilate, but only to distort them.

Maybe the same thing happened with the couple *rușinoasă – a rușina*, which in Romanian acquired a comic and pejorative connotative load, which led to all the hesitations in their transposition. I remind here that Veta is *rușinoasă* and that neither she nor her sister must be *rușinate*: actually, the translators of Caragiale's plays into French (by the way, they are far from novice; see Caragiale, 1994) avoided *la honte*. They constantly transposed *rușinea* by *pudeur* or *gêne*: the adjective–verb couple of the same family is not mentioned; the translators oscillated between *gêner*, a mitigating term, and *ne pas la faire rougir*.

Ca să nu le rușinez , știi cum e Veta mea... rușinoasă	... histoire de pas les gêner . Vous savez comment qu'elle est, ma Véta, elle a de la pudeur .
Ca să nu le rușinezi ...	Pour pas les gêner ...
Știi cum e Veta mea... – Rușinoasă , mie-mi spui?	Vous savez comment qu'elle est, ma Véta... – Pudique! À qui le dites-vous!
să n-o rușinez	pour ne pas la faire rougir
Rușinoasă , mie-mi spui?	Pudique! À qui le dites-vous!
Rușinoase... mie-mi spui?	Pudiques , à qui le dites-vous?

Far more recently, the successful novel of the Iași-based writer *Dan Lungu, Sint o babă comunistă!*, was translated into French by Laure Hinckel. I believe to have selected all the occurrences (not many) of the term *rușine* and I was curious to see the extent to which this term was featured literally in the French translation. I was not surprised to note the translator's freedom: faced with a literary text, the hierarchy of dominants had changed. I was able to find—among the translation techniques, this time around justified, though sometimes disputable—her translational intention of transforming equivalence into a “constitutive principle” (Jakobson, 1960, p. 358) a of the translation. Where the Romanian text reads *neobrăzat* (a term featured inadequately in Cyrilnik's Romanian version), the translator chooses a phrasing that is actually very far from the concreteness and register of the original:

Ba chiar eu am fost mai <i>neobrăzată</i> , dacă mă gîndesc bine. (p. 7)	Je crois bien qu'à l'époque <i>j'ai fait un choix encore plus radical.</i> (p. 9)
--	---

“Lipsa de obraz”, expressed in the source text in a very familiar register and very concrete from a metaphorical perspective, is however translated into French using a lexicon which would better suit a different environment and context:

Auzi, știi ce, ești <i>nesimțit</i> . N-ai cherestea, zău! (p. 145)	Bon, tu sais, <i>tu n'as aucun savoir-vivre.</i> Pas dégauchi pour deux sous, ma parole! (p. 141)
---	---

Nerușinarea is transposed by *insolence*, again a more abstract term, which belongs to a more formal register:

Uneori gobăile sănt aşa de <i>nerușinate</i> , că se bagă în cotețul porcului să-i fure mâncarea. (p. 71)	Parfois ces ornies sont d'une <i>insolence</i> incroyable. Elles vont jusqu'à entrer dans la soue du cochon pour lui piquer son repas. (p. 70)
---	--

The wish to avoid the direct translation of *face pe rușinata* determines—probably due to the translator's sloppiness—an unpleasant but obviously unintentional repetition:

Învățătoarea dă ochii peste cap, <i>face pe rușinata</i> , spune că își face doar datoria, că nu e nevoie, dar, dacă ei totuși insistă, fiindcă tot se pregătește să meargă la o nuntă, o brătară <i>modestă</i> ar fi un cadou potrivit. (p. 125)	La maîtresse lève les yeux au ciel, <i>fait sa modeste</i> , dit qu'elle ne fait que son devoir, que ce n'est pas nécessaire, mais que si nous insistons il se trouve qu'elle doit se rendre à un mariage et un <i>modeste</i> bracelet serait un cadeau approprié. (p. 122)
--	--

The rest of occurrences of *rușine* are transposed directly, by correspondence:

Cu ce obraz călcam eu din nou în ogradă? Ce <i>rușine!</i> (p. 118)	Ce serait un coup à vouloir entrer dans un trou de souris! La <i>honte!</i> (p. 115)
În momentele de slăbiciune sănt gata să-mi pun hainele înapoi în dulap, dar știi foarte bine că, de <i>rușine</i> , peste câteva zile o iau de la capăt. (p. 141)	Dans des moments de faiblesse, je suis toute prête à replacer mes vêtements dans le placard, mais je sais très bien que, de <i>honte</i> , dans quelques jours, je repars de zéro. (p. 138)
Țucu a spus că din delicatețe. Fiindcă e prea <i>rușinoasă</i> să aducă vorba de alimente [...] (p. 157)	Tzucu disait que c'était par délicatesse. Parce qu'elle avait trop <i>honte</i> d'amener la conversation sur la nourriture [...] (p. 152)
Tre' să te gîndești la măritat, nu-i nici o <i>rușine...</i> Simt că m-am înroșit... (p. 213)	Faut penser à te marier, il n'y a pas de <i>honte...</i> Je sens que je rougis... (p. 205)
Părea un cîine <i>rușinos</i> , se ascundea... (p. 226)	On aurait dit que ce chien avait <i>honte</i> , il se cachait... (p. 217)

Finally, a Romanian version of Le Petit Prince by Antoine de Saint-Exupéry (1943, 1971, 1998) associates *rușinea, la honte*—by particularizing broader and less concrete semantic spheres—with *umilință*, with *timiditatea, jena, sfiala* and *ridicolul*, almost as for *pudoare* in this text. Furthermore, the four occurrences for *honte* in the original text have turned into eight in the translated version.

Humiliée de s'être laissé surprendre à préparer un mensonge aussi naïf, elle avait toussé deux ou trois fois, pour mettre le petit prince dans son tort. (p. 35)

Ça m'intimide... je ne peux plus... fit le petit prince tout rougissant. (p. 42)

Elle serait bien vexée, se dit-il, si elle voyait ça... elle tousserait énormément et ferait semblant de mourir pour **échapper au ridicule**. (p. 76)

Et les roses étaient bien **génées**. – Vous êtes belles, mais vous êtes vides, leur dit-il encore. (p. 83)

Rușinată că se dăduse de gol cu o minciună urzită atât de stîngaci, tușise de cîteva ori, ca să arunce vina asupra micului prinț. (p. 11)

Mi-e rușine... nu mai pot... rosti micul prinț roșind. (p. 13)

„Tare s-ar mai socoti jignită, își zise el, dacă ar vedea una ca asta... nu s-ar mai opri din tuse și s-ar preface chiar că moare, ca să scape de rușine. (p. 24)

Și florile se **rușinără**. – Sînteți frumoase, dar sînteți deșarte, le mai spuse el. (p. 26)

In exchange, the physical manifestation of shame—*roșeața, înroșirea*—is transposed using poetizing terms: you can turn red of shame (not necessarily of shyness) or of pleasure, but *a te îmbujora de rușine* is rather inadequate. Actually, Saint-Exupéry's text plays with rather contrasting colours, handkerchiefs with red dots, the king's crimson, a man that was supposed to red (he is actually sometimes *roșu*, other times *roșcovan* in the Romanian version). Moreover, the Little Prince turns red many times (he also gets pale when he gets mad); this redness should have been preserved in the Romanian text, without alternating it with the poetic *îmbujorare*, with the risk of committing mistranslations such as:

Il **rougit**, puis reprit: [...] (p. 30)

Le petit prince **rougit** de nouveau. Il ne répondait jamais aux questions, mais, quand on **rougit**, ça signifie «oui», n'est-ce pas? (p. 94)

Se **îmbujoră-n obrají**, pe urmă spuse mai de parte: [...] (p. 10)

Micul prinț din nou **se-mbjoră**. El niciodată nu răspunde la întrebări, dar dacă te **îmbujorezi** înseamnă „da”, nu-i aşa? (p. 29)

All of these examples—randomly mentioned within the mixture of recent reads, not following a coherent program of elaborating a corpus—justify the grid elaborated by the *skopos* theory. At the same time, however, they show what I called the “false” freedom of the translator who has a double task to fulfil in his translational process. The first is to transpose a text into a target language, while the second is to determine to category to which the text pertains (thus to construct a typology for it in the meanwhile). Hence, a translator's freedom is limited not only by history, by the horizon of expectation of his period, by the translational traditions (also historically determined), but also by the imperative of reconstructing the same *type* of text in the target language. The translator is thus never completely isolated or alone: his endeavour will or will not be successful *also* depending on his capacity of deciphering correctly the intention of the text to translate.

Bibliography

- Almonte, C. (2011). *Comentario de libros: Morirse de vergüenza*, în „Psiquiatría universitaria”, p. 387–388, [online].
- Berman, A. (1999). *La traduction et la lettre ou l'auberge du lointain*, Seuil, Paris.
- Caragiale, I. L. (1959). *Teatru*, Editura de Stat pentru Literatură și Artă, București.
- Caragiale, I. L. (1994). *Théâtre*, adaptare din limba română de Eugène Ionesco și Monica Lovinesco, L'Arche, Paris.
- Cassin, B. (éd.) (2004). *Vocabulaire européen des philosophies. Dictionnaire des intraduisibles*, Éditions du Seuil/Le Robert, Paris.
- Cornea, P. (1972). *Ce ne dezvăluie traducerile de la sfîrșitul sec. al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea*, în *Originile romantismului românesc*, Minerva, București.
- Crașoveanu, D. (2002). *Categorii sintactice necircumstanțiale*, Editura Mirton, Timișoara.
- Cyrulnik, B. (2010a). *Mourir de dire. La Honte*, Odile Jacob, Paris.
- Cyrulnik, B. (2010b). *J'ai connu la honte*, interviu de Émilie Lanez, în „Le Point”, 2 sept., [online].
- Cyrulnik, B. (2011a). *Scham. Im Bann des Schweigens – Wenn die Seele vergiftet*, trad. Maria Buchwald și Andrea Alvermann, Präsenz Kunst und Buch Verlag, Hünfelden.
- Cyrulnik, B. (2011b). *Morirse de vergüenza. El miedo a la mirada del otro*, trad. Maria Pons Irazazábal, Editura Debate, Barcelona.
- Cyrulnik, B. (2012). *Mai bine mor decât să spun. Rușinea*, trad. Valentin Protopopescu, Editura Trei, București.
- Cyrulnik, B. (2013). *J'ai surmonté la honte, ce poison de l'âme*, interviu de Isabelle Vial, în „Pèlerin”, nr. 6673, 16 iul., [online].
- Freud, S. (1900). *Die Traumdeutung*, în *Studienausgabe*, S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main.
- Freud, S. (1909). *Analyse der Phobie eines fünfjährigen Knaben*, în *Studeinausgabe*, vol. 8, S. Fischer Verlag, Frankfurt am Main.
- Freud, S. (2010a). *Opere esențiale. Interpretarea viselor*, vol. 2, trad. Roxana Melnicu, Editura Trei, București.
- Freud, S. (2010b). *Micul Hans. Analiza fobiei unui băiețel de cinci ani*, în *Opere esențiale. Nevroza la copil*, vol. 8, trad. Rodica Matei și Ruxandra Hosu, Editura Trei, București.
- Gehring, P. (2011). *Eine Art innere Gefangenschaft*, în „Frankfurter Allgemeine Zeitung”, 5 oct., [online].
- Graur, Al. (1973). *Gramatica azi*, Editura Academiei, București.
- Ionescu, G. (1981). *Citeva repere*, în *Orizontul traducerii*, Univers, București.
- Jakobson, R. (1960). *Linguistics and Poetics*, în Sebeok, Th. A. (ed.), *Style in Language*, Wiley, New York.
- Jakobson, R. (1963). *Linguistique et poétique*, în *Essais de linguistique générale*, traducere din limba engleză de Nicolas Ruwet, Minuit, Paris.
- Janin, Cl. (2003). *Pour une théorie psychanalytique de la honte (honte originale, honte des origines, origines de la honte)*, în „Revue française de psychanalyse”, vol. 67, nr. 5, p. 1657–1742, Crossref.
- Kinston, W. (1983). *A theoretical context of shame*, în „International Journal of Psycho-Analysis”, nr. 64, p. 213–226.
- Ladmiral, J.-R. (1989). *Pour une philosophie de la traduction*, în „Revue de métaphysique et de morale. La traduction philosophique”, nr. 1, Éditions Armand Colin, Paris.
- Ladmiral, J.-R. (1994). *Traduire: théorèmes pour la traduction*, Éditions Gallimard, Paris.
- Ladmiral, J.-R. (1998). *Principes philosophiques de la traduction*, în *Encyclopédie philosophique universelle*, ediție coordonată de André Jacob, vol. IV, PUF, Paris.
- Lungu, D. (2007). *Sint o babă comunistă!*, Editura Polirom, Iași.
- Lungu, D. (2008). *Je suis une vieille coco!*, traducere din limba română de Laure Hinckel, Jacqueline Chambon, Paris.
- Popovici, D. (1977). *Studii literare. III*, Dacia, Cluj-Napoca.
- Reiss, K. (2002). *La critique des traductions, ses possibilités et ses limites*, trad. Catherine Boquet, Artois Presses Université.
- Ricœur, P. (2005). *Despre traducere*, trad. și studiu introductiv de Magda Jeanrenaud, postfață de Domenico Jervolino, Polirom, Iași.
- Rosenblum, R. (2000). *Peut-on mourir de dire? Sarah Kofman, Primo Levi*, în „Revue française de psychanalyse”, LXIV, nr. 64, Crossref.
- Saint-Exupéry, A. de (1943). *Le petit prince*, Reynal & Hitchcock, Paris.
- Saint-Exupéry, A. de (1971). *The Little Prince*, traducere din limba franceză de Katherine Woods, Harcourt, New York.
- Saint-Exupéry, A. de (1998). *Micul prinț*, traducere din limba franceză de Benedict Corlaciu, Editura RAO, București.
- Semprun, J. (1994). *L'écriture ou la vie*, Gallimard, Paris.
- Tristán, R. M. (2011). *Claves para no morirse de vergüenza*, în „El Mundo”, 13 nov., [online].